

Zincirlerim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Nisan 2019

Elleri Tanrının, yorgun düşlerin pervazında
Bir yorgan adeta
İçimi ağırlayan beyitlerin tevekkül yüklü doğamdaki
Mahcubiyeti ve
Zincirlerim, sevgili:
Aşk'ın kıyama durduğunun da rüştü.

Bir avuç içi ülküm bir de
Süklüm püklüm düşlerim
Yakan ağıtlar kadar da ağırdan aldığım
Hayatın güftesini yazmaya dair her gün.
Öykündüğüm İlahi Aşkın telaşı ile
Savrulduğum
Nota nota
İşlerken iklimleri
İki büklüm değil de geçip giden ömrüm
Boz bir sevinç;
Şehla bir yorgunluk;
Elasti gözlerimde hırpani kıvılcımlar
İçimle tezat âlemin havsalasında
Düşümden düşen dünler.

Haykıramadığım sadece yazmaya durduğum;
Ar bildiğim ve anmadığım ölümlüler
Gıyabında resmimle reşit bir yaşta
Aşka hicap duyan efkârlı bakışlar.
Gömülü işte mutluluğum çok derine hem de
Sapkın mizaçlardan uzak durmak adına
Sığındığım Huda'dan asla ayrı kalamadığım;
Bir göğün bir de
Her öğün şiiirde yaftalansam da tam takır ruhun
Küpeştesi o derin hüznün.

Yalandan sevdalar
Yalancı, sözüm ona bakir aşklar

Bir de yükümlü iken sevgiye
Aşkı Rahman bilip teyakkuzda hezeyan
Sil baştan ömür
Yongası örtünün
Saklı mabedimde
Sanrı yüklü cehaletin
Arzı endam eden yankısı
Kavrulan ümitlerin sefasına yenik düştüğüm.

Her cefalı şiiri yudum yudum içip
Ölümüne sözlendiğim rüyalarım:
Bir tekne ki içi su alan;
Bir rahle aşkın nizamı;
Bir sancı ölüm sonrası doğumla tezat
Aykırı fitratların
Sürüklendiği başıboş beyitler
Ve boz bulutlarda fink atan hayaller
Sorarken kim için;
Aslında yüreğin şühedası için için.